

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

Методичні рекомендації
до виконання дипломної роботи
для здобувачів вищої освіти
спеціальності 022 «Дизайн»
освітньої програми «Бізнес-дизайн»
першого (бакалаврського) рівня

Харків
ХНЕУ ім. С. Кузнеця
2026

УДК 7.012(072.034)

М54

Укладачі: Д. В. Борисенко
О. В. Майстренко

Затверджено на засіданні кафедри креативного менеджменту і дизайну.

Протокол № 11 від 28.08.2025 р.

Самостійне електронне текстове мережеве видання

Методичні рекомендації до виконання дипломної роботи М54 для здобувачів вищої освіти спеціальності 022 «Дизайн» освітньої програми «Бізнес-дизайн» першого (бакалаврського) рівня [Електронний ресурс] / уклад. Д. В. Борисенко, О. В. Майстренко. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2026. – 42 с.

Розглянуто порядок написання, оформлення, оцінювання та захисту дипломної роботи. Наведено перелік тем, запропонованих для дослідження. Подано окремі приклади узагальнення, аналізу та оцінювання конкретних питань управління в соціокультурній діяльності, а також вимоги до оформлення дипломної роботи.

Рекомендовано для здобувачів вищої освіти спеціальності 022 «Дизайн» освітньої програми «Бізнес-дизайн» першого (бакалаврського) рівня.

УДК 7.012(072.034)

© Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, 2026

Вступ

Дипломна робота є завершальним етапом під час підготовки здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 022 «Дизайн» освітньої програми «Бізнес-дизайн». У межах написання дипломної роботи здобувача вищої освіти набувають практичних умінь і навичок застосування отриманих теоретичних знань із фахових дисциплін у сфері графічного дизайну.

Виконання дипломної роботи є результатом індивідуальної творчо-проектної діяльності здобувача вищої освіти, комплексним дослідженням, що підсумовує засвоєння ним різних навчальних компонент, передбачених освітньою програмою. У процесі виконання здобувач вищої освіти підтверджує рівень загальнотеоретичної, спеціальної та професійно-практичної підготовки.

Результати навчання та компетентності наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Результати навчання та компетентності, які формують освітній компонент

Результати навчання	Компетентності, якими має оволодіти здобувачі вищої освіти
PH1	ЗК1, СК1
PH2	ЗК2
PH3	ЗК4, СК1
PH4	ЗК1, ЗК6, СК1
PH5	СК11
PH6	ЗК6
PH12	СК6
PH18	СК4

Примітка.

ЗК1. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК2. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК4. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК6. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

СК1. Здатність застосовувати сучасні методики проектування одиничних, комплексних, багатофункціональних об'єктів дизайну.

СК4. Здатність застосовувати навички проектної графіки у професійній діяльності.

СК6. Здатність застосовувати у проектно-художній діяльності спеціальні техніки та технології роботи у відповідних матеріалах (за спеціалізаціями).

СК11. Здатність досягати успіху в професійній кар'єрі, розробляти та представляти візуальні презентації, портфоліо власних творів, володіти підприємницькими навичками для провадження дизайн-діяльності.

РН1. Застосовувати набуті знання і розуміння предметної області та сфери професійної діяльності у практичних ситуаціях.

РН2. Вільно спілкуватися державною та іноземною мовами усно і письмово з професійних питань, формувати різні типи документів професійного спрямування згідно з вимогами культури усного і писемного мовлення.

РН3. Збирати та аналізувати інформацію для обґрунтування дизайнерського проекту, застосовувати теорію і методику дизайну, фахову термінологію (за професійним спрямуванням), основи наукових досліджень.

РН4. Визначати мету, завдання та етапи проектування.

РН5. Розуміти і сумлінно виконувати свою частину роботи в команді; визначати пріоритети професійної діяльності.

РН6. Усвідомлювати відповідальність за якість виконуваних робіт, забезпечувати виконання завдання на високому професійному рівні.

РН12. Дотримуватися стандартів проектування та технологій виготовлення об'єктів дизайну у професійній діяльності.

РН18. Відобразити морфологічні, стильові та кольоро-фактурні властивості об'єктів дизайну.

Метою дипломної роботи є оволодіння методами самостійного дослідження й проектного мислення; розвиток уміння послідовно викладати матеріал; практичне застосування знань для ініціювання, розроблення та візуалізації дизайн-проекту, що відповідає актуальним потребам сучасної практики графічного дизайну.

Мета цих методичних рекомендацій – установлення загальних вимог до організації процесу підготовки, написання, оформлення та захисту дипломних робіт здобувачами першого (бакалаврського) рівня вищої освіти спеціальності 022 «Дизайн» освітньої програми «Бізнес-дизайн». У рекомендаціях визначено основні структурні елементи дипломної роботи, вимоги до змісту теоретичного, аналітичного та проектно-практичного розділів, а також порядок підготовки презентаційних матеріалів до захисту. У додатках подано орієнтовну тематику бакалаврських дипломних робіт.

1. Мета і завдання дипломної роботи

Виконання дипломної роботи є завершальним етапом підготовки бакалавра в закладі вищої освіти та підсумком його самостійної творчо-проектної та дослідницької діяльності. Це комплексна кваліфікаційна робота, яка узагальнює знання, отримані під час вивчення дисциплін освітньої програми «Бізнес-дизайн» спеціальності 022 «Дизайн», а також практичний досвід, набутий у процесі комплексного тренінгу, творчої та переддипломної практик. Здобувач вищої освіти має продемонструвати рівень загальнохудожньої, проектної, технологічної, комунікаційної та бізнес-компетентності. Дипломна робота є бакалаврською кваліфікаційною роботою, за результатами захисту якої державна екзаменаційна комісія ухвалює рішення про присвоєння кваліфікації «бакалавр з дизайну» та видачу диплома.

Метою виконання дипломного дослідження є:

- узагальнення та систематизація знань, умінь і навичок, отриманих під час навчання;
- виявлення здатності самостійно розробляти дизайн-продукт або дизайн-систему, орієнтовану на потреби користувача та ринку;
- практичне застосування теоретичних знань у процесі розроблення комплексного дизайн-рішення (візуальної системи, айдентики, інтерфейсу, об'єкта середовища тощо);
- демонстрація навичок дослідження, аналізу аналогів, побудови концепції, моделювання та презентації результату.

У процесі виконання дипломної роботи здобувач вищої освіти має виявити:

- знання теоретичних основ дизайну, композиції, маркетингу, брендингу, менеджменту та бізнес-комунікацій;
- уміння аналізувати інформаційні, соціальні, культурні й візуальні контексти;
- здатність формулювати проблему дизайну, визначати цілі, завдання, гіпотези та очікувані результати;
- уміння розробляти і презентувати обґрунтоване проєктне рішення;
- володіння сучасними інструментами комп'ютерного моделювання, візуалізації та створення презентаційних матеріалів.

Дипломна робота має відповідати таким вимогам:

- містити аналітичну, дослідницьку та проектну частини;
- відображати індивідуальний підхід і самостійність автора;
- базуватися на сучасних теоретичних і практичних підходах до дизайну;
- містити обґрунтовані рішення, прототипи або візуальні моделі;
- бути грамотно та охайно оформленою відповідно до встановлених вимог;
- мати всі супровідні документи;
- бути виконаною і поданою на випускову кафедру в термін, передбачений графіком навчального процесу.

2. Тематика дипломної роботи

Тематика дипломних робіт має бути пов'язана з актуальними проблемами сучасного дизайну, візуальних комунікацій, цифрового та бізнес-дизайну. Вона повинна відповідати завданням освітньої програми «Бізнес-дизайн» і сприяти розвитку навичок комплексного дизайнерського мислення.

Орієнтовний перелік тем дипломних робіт щороку оновлює випускова кафедра креативного менеджменту і дизайну відповідно до напрямів навчальних дисциплін та актуальних тенденцій галузі. Орієнтовний перелік тем дипломних робіт наведено в додатку А.

Здобувач вищої освіти може вибрати тему з рекомендованого кафедрою переліку або запропонувати власну тему за погодженням із науковим керівником, обґрунтувавши її актуальність, практичну значущість і можливість реалізації.

Разом із вибором теми визначають базу дослідження, на матеріалах якої буде виконано роботу. Це може бути організація будь-якої форми власності або стартап, діяльність якого пов'язана з розробленням або впровадженням дизайн-рішень. Здобувач вищої освіти подає заяву про вибір теми дипломної роботи, після чого спільно з керівником розробляє план і календарний графік її виконання. Тему роботи затверджує кафедра креативного менеджменту і дизайну та оформлює відповідним наказом ректора університету.

3. Вимоги до структури та змісту дипломної роботи

Загальні вимоги

Під час підготовки дипломної роботи здобувач вищої освіти повинен дотримуватися таких вимог:

дипломну роботу, подану на здобуття кваліфікації бакалавра за спеціальністю 022 «Дизайн» (освітня програма «Бізнес-дизайн»), виконують українською або англійською мовою; оформлення здійснюється з використанням комп'ютерних засобів верстки, графічних та 3D-програм;

кожен здобувач вищої освіти виконує індивідуальний проект, який відображає його особистий підхід до вирішення поставленої дизайнерської або комунікаційної проблеми. За потреби кафедра може дозволити комплексну тему, де декілька здобувачів вищої освіти працюють над різними складниками єдиної концепції (наприклад, айдентика, вебсайт, візуальна реклама, 3D-прототип тощо);

дипломна робота має бути орієнтована на вирішення актуальних завдань дизайну, візуальних комунікацій, брендингу чи цифрового середовища, із урахуванням соціальних, економічних та культурних аспектів;

текст пояснювальної записки повинен бути структурованим, логічним, грамотним і лаконічним, без орфографічних чи стилістичних помилок. Візуальні матеріали (ескізи, рендери, графічні схеми, прототипи) мають бути якісно оформлені, витримані у єдиному стилі й відповідати вимогам кафедри;

у тексті дипломної роботи обов'язково слід робити посилання на авторів і джерела, з яких запозичено ідеї, тексти, зображення чи інші матеріали. Використання чужих матеріалів без належного посилання розглядають як порушення академічної доброчесності і є підставою для зняття роботи з розгляду без права повторного захисту;

ступінь унікальності текстової частини дипломної роботи має становити не менше 60 %. Рекомендований рівень – від 75 % і вище;

у разі, якщо унікальність тексту становить менше 75 % або відсутні підтвердження індивідуальної практичної роботи (якщо немає наукових публікацій здобувача вищої освіти за тематикою дипломної роботи (таких, які вийшли з друку або подані до друку), прототипи, авторські

ілюстрації, 3D-моделі тощо), підсумкова оцінка за захист не може перевищувати 81 бал (рівень «добре»).

Вимоги до структури роботи

Дипломну роботу виконують на основі результатів комплексного тренінгу та переддипломної практики, під час якої здобувач вищої освіти узагальнює набуті знання й навички, а також аналізує діяльність підприємства, установи або організації, що стала базою для дослідження.

Під час підготовки роботи здобувач вищої освіти повинен опрацювати вітчизняні та зарубіжні джерела з дизайну, брендингу, маркетингу, бізнес-комунікацій, сучасних технологій і трендів у сфері візуальних комунікацій. До таких джерел належать монографії, статті з наукових періодичних видань, законодавчі й нормативні документи, фахові каталоги, професійні блоги, ресурси дизайнерських платформ, а також методичні й довідкові матеріали.

Дипломна робота має містити такі складники (у зазначеній послідовності):

1. **Титульний аркуш.** Назва теми на титульному аркуші має **повністю відповідати** темі, затвердженій наказом ректора університету.

2. **Подання голові державної екзаменаційної комісії** щодо допуску до захисту дипломної роботи. Титульний аркуш і подання оформлюють згідно з чинними стандартами університету. Зразки здобувач вищої освіти отримує на кафедрі креативного менеджменту і дизайну.

3. **Анотація** українською та англійською мовами. В анотації зазначають: загальний обсяг роботи (кількість сторінок, ілюстрацій, таблиць, додатків); короткий зміст дослідження та його основні результати; ключові слова (до 10), що відображають тематику роботи; рік виконання та захисту. Обсяг анотації – до 1 сторінки кожною мовою.

4. **Зміст.**

5. **Вступ** – короткий виклад актуальності теми, мети, завдань, об'єкта, предмета, методів дослідження та структури роботи.

6. **Основна частина**, яка складається з трьох розділів:

Розділ 1. Теоретичний розділ. Містить аналіз наукових джерел, огляд тенденцій у дизайні та суміжних сферах, обґрунтування вибору напряму дослідження.

Розділ 2. Аналітична розділ. Містить аналіз аналогів, конкурентного середовища, цільової аудиторії, проблеми або потреби, на яку спрямоване дизайн-рішення.

Розділ 3. Проєктно-практичний розділ. Містить розроблення концепції, візуальної системи, 3D-моделей, прототипів, графічних елементів, технічних рішень і презентаційних матеріалів.

7. Висновки. Узагальнення отриманих результатів, оцінювання ефективності запропонованого рішення, перспективи подальшої реалізації.

8. Список використаних джерел.

9. Додатки. Містять допоміжні матеріали: розрахунки, результати опитувань, таблиці, великоформатні креслення, ескізи, 3D-візуалізації, фрагменти технічної документації тощо.

Структура дипломної роботи та обсяг окремих розділів залежать від особливостей теми, але її формують із дотриманням відповідних умов:

обсяг дипломної роботи становить від 40 сторінок машинописного тексту (без урахування списку літератури та додатків);

доцільно виносити в додатки великі за обсягом ілюстративні матеріали, таблиці, схеми, елементи технічної документації, результати опитувань, анкети, проміжні етапи проєктування, а також матеріали, що не повною мірою відповідають вимогам до основного тексту або містять допоміжну інформацію. Такий підхід дозволяє зберегти логічну цілісність основного змісту дипломної роботи та водночас надати повне уявлення про обсяг виконаного дослідження й проєктних розробок;

кількість сторінок в окремих розділах чітко не регламентовано, але вона має відповідати вимогам достатньої інформативності та обґрунтованості рішень і висновків.

Основна частина дипломної роботи складається з розділів і підрозділів. У кінці кожного розділу формулюють висновки.

Зміст кожного з розділів значною мірою залежить від теми дипломної роботи та погодженого з керівником плану. Проте є загальні вимоги до виконання кожного розділу, наведені далі.

Орієнтовна кількість сторінок у розділах така:

- вступ – 2–3 с.;
- перший розділ – 12 – 20 с.;

- другий розділ – 12 – 25 с.;
- третій розділ – 14 – 30 с.;
- висновки – 2–3 с.

Обсяг окремих підрозділів дипломної роботи не регламентують, але жодний підрозділ першого, другого або третього розділів не повинен мати обсяг менший ніж 6 с.

Презентація дипломної роботи не входить до її основної структури, проте є обов'язковим елементом під час захисту. Її створюють для наочної демонстрації результатів дослідження та проєктних рішень. Структуру і склад матеріалу, що подають у презентації, погоджують із керівником після написання роботи, зважаючи на тему дипломної роботи і структуру доповіді здобувача вищої освіти під час захисту. Водночас презентація обов'язково має містити такі складники (у вказаній послідовності):

- титульний слайд;
- слайди, які ілюструють результати, одержані в теоретичному, аналітичному і проєктно-практичному розділах роботи.

Рекомендована кількість слайдів презентації – не менш ніж 7 слайдів. Презентація має наочно відображати отримані в ході виконання дипломної роботи результати.

Вимоги до змісту дипломної роботи

Вступ

У вступі здобувач вищої освіти обґрунтовує актуальність вибраної теми та її практичну значущість для розвитку сучасного дизайну (графічного, предметного, цифрового, середовищного тощо). Потрібно показати, чому вибрана тема є важливою для суспільства, ринку праці, освіти, культури або конкретної галузі візуальних комунікацій.

У вступі зазначають:

актуальність теми (із посиланням на сучасні тенденції дизайну, дослідження, стандарти, нормативні документи, статистичні дані, інноваційні підходи);

науковців та практиків, які досліджували подібну проблематику, і внесок їхніх робіт у розвиток теми;

невирішені питання, що потребують подальшого дослідження або творчого осмислення. Далі формулюють:

мету дипломної роботи (наприклад: «розробити та обґрунтувати концепцію/систему/дизайн-продукт для...»);

завдання, необхідні для досягнення мети (зазвичай 4 – 6, кожне відповідає окремому підрозділу);

об'єкт дослідження – процес, явище чи напрям дизайну, у межах якого розглядають проблему (наприклад, «візуальна комунікація бренда»);

предмет дослідження – конкретний аспект або елемент об'єкта, який підлягає розробці або аналізу (наприклад, «візуальна система ай-дентики бренда»);

методи дослідження – опис методів аналізу (порівняльний, системний, візуальний, аналітичний, морфологічний, проєктний, дизайн-методика «Double Diamond» тощо). У кінці вступу коротко окреслюють:

структуру роботи (кількість розділів);

отримані результати або очікуваний практичний продукт (наприклад, концепт, макет, 3D-модель, дизайн-система, візуальна стратегія тощо);

наявні публікації або виступи на конференціях (за наявності – додають у додатки).

Перший (теоретичний) розділ

Теоретичний розділ (варіативна назва – «Теоретико-аналітичні основи... (теми дослідження)») дипломної роботи має на меті розкрити науково-методологічні основи теми, її історичні витoki, сучасні підходи та дизайнерські концепції, що формують теоретичну базу для подальшої практичної частини. Цей розділ повинен стати не просто «оглядом літератури», а структурованим аналізом знань, ідей, підходів і методів, які безпосередньо впливають на створення авторського дизайн-рішення.

Теоретичний розділ повинен містити два підрозділи. Перший підрозділ (варіативна назва – «Теоретичні засади... (теми дослідження)») розкриває ключові поняття теми (з визначенням авторів), історичний розвиток явища або напряму дизайну, аналіз сучасних тенденцій і підходів у дизайні, місце вибраної проблеми у структурі дизайн-процесу, порівняння поглядів учених, дизайнерів-практиків, студій, брендів

та ілюстративні матеріали: схеми, діаграми, таблиці, приклади візуальних рішень.

У цьому підрозділі важливо визначити теоретико-методологічні основи, на яких ґрунтується дослідження, і здійснити огляд літератури, що відображає еволюцію понятійного апарату, пов'язаного з темою. Доцільно простежити, як змінювалися підходи до трактування ключових категорій у контексті історії дизайну та суміжних дисциплін – мистецтвознавства, культурології, соціології, менеджменту. Аналіз джерел має включати як класичні концепції, що сформували базу галузі, так і сучасні інтерпретації, які визначають нові напрями розвитку. Погляди різних авторів варто зіставляти з урахуванням етапів становлення дизайну як наукової і практичної сфери. Історичний огляд може відображати поступову трансформацію підходів – від ремісничого й художнього бачення до системного, стратегічного та інноваційного. Важливо показати, як досліджуване явище або напрям (наприклад, екологічний, інклюзивний, цифровий, комунікаційний дизайн тощо) формувався у відповідь на соціальні, технологічні чи культурні виклики.

Окрему увагу доцільно приділити аналізу сучасних тенденцій і трендів у дизайні, що формують контекст дослідження: інтеграції штучного інтелекту в креативні процеси, розвитку дизайн-мислення, стратегії UX/UI, принципів сталого розвитку, гуманно орієнтованих підходів до створення продуктів і середовищ. Це дозволяє визначити актуальність вибраної теми та окреслити її вплив на формування нової естетики й методології дизайну.

Важливо розглянути місце досліджуваної проблеми у структурі дизайн-процесу – від етапу дослідження та аналітики до концептуального розроблення, прототипування, тестування та реалізації. Тут доцільно використовувати схеми, таблиці та діаграми, що демонструють взаємозв'язок між теоретичними положеннями і практичними рішеннями.

Порівняльний аналіз позицій учених, дизайнерів-практиків, студій та брендів допоможе визначити відмінності у підходах до вирішення дизайнерських завдань і виявити спільні закономірності. У роботі варто навести приклади реалізованих проєктів або візуальних рішень, що відображають розвиток обраної теми у світовій і національній практиці.

Другий підрозділ (варіативна назва – «Аналіз методичних підходів і світового досвіду») присвячений вивченню, систематизації та критичному

аналізу методичних засад, практик і технологій, що застосовуються у професійній діяльності дизайнерів у межах вибраного напрямку дослідження. У цьому підрозділі розглядають сучасні методи, інструменти, техніки, програмне забезпечення та підходи, що забезпечують ефективне вирішення дизайнерських завдань, їхню роль у формуванні естетики, функціональності та користувацького досвіду. Огляд методів має спиратися як на наукові джерела, так і на аналіз реальних кейсів професійної практики – української та міжнародної. Це можуть бути приклади реалізованих дизайн-проектів провідних студій, агентств, брендів чи окремих дизайнерів, які демонструють різні способи вирішення схожих проблем, що досліджують в дипломній роботі. Важливо показати, як саме вибрані методи (наприклад, дизайн-мислення, методи UX-досліджень, візуальне прототипування, спекулятивний або сталий дизайн) впливають на результат, які з них найефективніше працюють у певному контексті та чому.

Доцільно розглянути інструменти, що підтримують процес проектування – цифрові платформи, програми для 3D-моделювання, візуалізації, створення інтерфейсів, або інструменти для колективної співпраці та тестування. Важливо оцінити їхні переваги, обмеження та можливості інтеграції у власний проєкт. Особливу увагу слід приділити порівняльному аналізу українського та міжнародного досвіду реалізації проєктів подібної тематики. Це дозволяє виявити відмінності у підходах до вирішення дизайнерських завдань, рівень інноваційності, культурну або соціальну специфіку візуальних рішень. Таке зіставлення сприяє розумінню тенденцій розвитку галузі, актуальних проблем і шляхів їхнього вирішення.

Другий (аналітичний) розділ

Аналітичний розділ (варіативна назва – «Аналітичне дослідження... (об'єкта дослідження)») дипломної роботи спрямований на глибоке вивчення об'єкта дослідження з метою виявлення його особливостей, сильних і слабких сторін, а також окреслення проблем, що потребують дизайн-удосконалення. Цей етап забезпечує зв'язок між теоретичними засадами та практичною частиною, оскільки саме на основі отриманих аналітичних результатів формується концепція майбутнього проєкту. У межах розділу проводять системний аналіз бази проектування, якою

може бути організація, бренд, простір, продукт або соціокультурне середовище. Дослідження має охоплювати структурно-функціональні характеристики об'єкта, його цільову аудиторію, візуальну ідентичність, комунікаційні канали, матеріальне та нематеріальне середовище, технологічні й естетичні аспекти. Для отримання об'єктивної картини застосовують різні методи аналізу – спостереження, опитування, SWOT-аналіз, візуальний аналіз, порівняльний метод, аналіз аналогів тощо. Цей розділ також має два підрозділи.

Перший підрозділ аналітичного розділу (варіативна назва – «Загальна характеристика... (об'єкта проєктування)») присвячений комплексному опису бази дослідження та її контексту. У ньому подають короткі відомості про організацію, локацію або середовище, в межах якого здійснюють проєкт, визначають цільову аудиторію та її потреби. Описують специфіку діяльності об'єкта, його позиціювання на ринку, конкурентні переваги, цінності бренда та особливості взаємодії з користувачами. Особливу увагу приділено візуальному аналізу існуючого дизайну – айдентики, середовища, продукту, комунікаційних матеріалів або інтерфейсів. Аналіз охоплює оцінку стилістичних рішень, гармонійності композиції, доцільності кольорових і типографічних рішень, рівня впізнаваності та узгодженості візуальної системи. У цьому підрозділі проводять порівняльний аналіз конкурентів і референсів, що дозволяє окреслити місце об'єкта в конкурентному середовищі, визначити сучасні тенденції та найкращі практики, які можуть бути враховані у подальшому проєктуванні. Для виявлення потенціалу розвитку та проблемних аспектів застосовується SWOT-аналіз, що дозволяє систематизувати сильні та слабкі сторони, а також визначити зовнішні можливості та загрози.

Другий підрозділ аналітичного розділу (варіативна назва – «Аналіз проблемної області та визначення напрямів удосконалення...») спрямований на глибоке дослідження поточного стану дизайну, комунікації або користувацького досвіду в межах вибраної теми. У цьому підрозділі здійснюють детальний аналіз виявлених недоліків, суперечностей і бар'єрів, що заважають ефективному функціонуванню об'єкта чи знижують якість візуальної взаємодії. Дослідження охоплює виявлення проблем користувачів через опитування, інтерв'ю, спостереження або аналіз цифрової аналітики. На основі отриманих даних формують карту проблемної області, яка дозволяє систематизувати ключові труднощі, або створюють

профіль користувача (user persona) – узагальнений образ типового представника цільової аудиторії з урахуванням його цілей, мотивацій, емоційних реакцій, контексту використання продукту чи середовища. Особливу увагу приділяють аналізу взаємодії користувачів із системою або середовищем, виявленню неузгодженостей між очікуваннями та фактичним досвідом, визначенню зон фрустрації та точок покращення. На основі цього формулюють ключові проблеми та потреби, які мають бути вирішені засобами дизайну.

Третій (проектно-практичний) розділ

Проектно-практичний розділ (варіативна назва – «Розробка дизайн-концепції та авторського рішення... (назва об'єкта або напряму)») є логічним завершенням дипломного дослідження та спрямований на втілення теоретичних і аналітичних висновків у практичному дизайнерському продукті. Його мета – представити власну авторську концепцію або дизайн-рішення, що базується на результатах попередніх розділів, і продемонструвати вміння здобувача вищої освіти інтегрувати дослідницькі, творчі та технологічні підходи у єдину проектну систему.

У цьому розділі відображають повний цикл проектної діяльності – від формування ідеї до розроблення готового дизайн-рішення, що може бути реалізоване на практиці. Особливу увагу приділяють обґрунтуванню вибору візуальної мови, засобів та технологій, які забезпечують ефективність запропонованого рішення у контексті цілей і потреб користувачів. Цей розділ складається з двох підрозділів.

Перший підрозділ (варіативна назва – «Концепція та розроблення дизайн-рішення») присвячений формуванню творчої ідеї, концепції або візуальної метафори, які лежать в основі проекту. У цьому підрозділі описують принципи побудови системи – композиція, колір, типографіка, форма, структура, навігація, взаємодія елементів. Подають демонстрація процесу створення дизайн-рішення: від ескізів, moodboard, wireframes або макетів до 3D-моделей і візуалізацій. Також необхідно описати використані інструменти й технології (наприклад, Adobe, Figma, Blender, VR тощо), обґрунтувати вибір стилістики, матеріалів, композиційних і технологічних рішень, що формують унікальність авторського підходу.

Другий підрозділ (варіативна назва – «Оцінювання ефективності та результатів реалізації») має на меті проаналізувати досягнуті результати

проектування з точки зору їхньої естетичної, комунікаційної, соціальної чи економічної цінності. Тут проводять оцінювання очікуваного ефекту від упровадження дизайн-рішення, аргументують його ефективність (за потреби – у вигляді таблиць, показників чи аналітичних узагальнень), а також демонструють кінцевий результат у вигляді візуалізацій, макетів, моделей або інтерактивних прототипів. Доцільно також сформулювати пропозиції щодо впровадження проекту в практику, визначити можливості масштабування чи подальшого розроблення.

Висновки

Висновки є завершальним етапом бакалаврської дипломної роботи та підсумовують результати всіх етапів дослідження – теоретичного, аналітичного та проектно-практичного. У цьому розділі коротко викладають найважливіші положення, що відображають досягнення поставленої у вступі мети та вирішення визначених завдань.

У висновках узагальнюють основні результати роботи відповідно до логіки дослідження: подають стисле викладення ключових теоретичних положень, що стали основою для формування концепції; підсумовують результати аналітичного та проектного етапів, зокрема виявлені проблеми, обґрунтовані рішення та досягнутий ефект від реалізації авторської розробки. Також визначають наукову новизну та практичну цінність отриманих результатів, їхнє значення для розвитку дизайну, удосконалення комунікаційних або візуальних систем, середовищ, продуктів. Окремо формулюють пропозиції щодо подальшого розвитку теми – можливості вдосконалення, масштабування або адаптації запропонованих рішень у суміжних галузях.

Структура висновків має відповідати поставленим завданням, наведеним у вступі: кожне завдання повинно мати свій узагальнений результат, що логічно підтверджує досягнення мети дипломної роботи.

Список використаної літератури

Список використаної літератури розміщують після висновків. Він складається з літературних джерел, використаних здобувачем вищої освіти під час написання дипломної роботи, а саме: законодавчо-нормативних актів, підручників, навчальних посібників, монографій, статей у періодичних виданнях, інтернет-сайтів, довідкових матеріалів тощо.

Неопубліковані джерела – такі як внутрішня документація підприємства, технічні описи, фінансові звіти, робочі матеріали, конспекти лекцій, складені здобувачем вищої освіти, – до списку використаних джерел не включають. Кількість використаних джерел визначають змістом і глибиною дослідження, ступенем розробленості проблеми та наявністю сучасних наукових і нормативних матеріалів. Для бакалаврської дипломної роботи спеціальності 022 «Дизайн» освітньої програми «Бізнес-дизайн» рекомендована кількість джерел становить не менше 30 найменувань. Перевагу слід надавати публікаціям, виданим протягом останніх п'яти років, особливо сучасним науковим статтям, професійним виданням і нормативним документам, що безпосередньо стосуються тематики дослідження та практики дизайну.

Список використаної літератури та додатки не входять у загальний обсяг дипломної роботи, на який накладають обмеження (від 40 с.).

Додатки

Додатки є заключною частиною бакалаврської дипломної роботи та містять допоміжні матеріали, що доповнюють і підтверджують результати основного дослідження. Вони слугують ілюстративним і документальним підтвердженням проведеної роботи, надаючи повніше уявлення про процес і результати проектування.

До додатків можуть входити:

ілюстративний матеріал – ескізи, карти, таблиці, графічні схеми, візуалізації, прототипи, макети, 3D-моделі, рендери або інші зображення, що демонструють етапи та результати дизайнерського процесу;

документальні матеріали – копії публікацій, сертифікати участі у конференціях, конкурсах, виставках, акти впровадження чи відгуки від організацій-партнерів;

дослідницькі матеріали – зразки анкет, опитувальних форм, сценарії тестування, технічні креслення, дані спостережень або інші допоміжні матеріали, які підтверджують обґрунтованість висновків і рекомендацій.

Усі додатки мають бути послідовно пронумеровані та згадуватися у тексті роботи, відповідати змісту основних розділів і забезпечувати їхнє візуальне або аналітичне розширення.

Крім того, у додатки вносять наукову статтю, опубліковану здобувачем вищої освіти за напрямом дипломної роботи. Копії статей або їхні електронні версії (якщо статтю ще не надруковано) розміщують в останньому додатку в хронологічному порядку.

4. Вимоги до оформлення дипломної роботи

Загальні вимоги

Дипломну роботу подають переплетеною у твердій палітурці або в спеціально призначеній для дипломного проекту твердій папці. Друкування роботи здійснюють за допомогою комп'ютера з одного боку аркуша білого паперу формату А4 (210 × 297 мм), міжрядковий інтервал 1,5; до тридцяти рядків на сторінці (винятком є титульний аркуш дипломної роботи і подання голові державної екзаменаційної комісії, для яких міжрядковий інтервал установлюють відповідно до стандарту). Таблиці та ілюстрації можна подавати на аркушах формату А3. Текст роботи друкують, залишаючи поля таких розмірів: ліве – 25 мм, праве – 15 мм, верхнє – 20 мм, нижнє – 20 мм.

Шрифт основного тексту – звичайний, Times New Roman, кегль – 14. Не допускають виділення окремих слів або частин тексту (окрім заголовків і назв таблиць, рисунків) жирним шрифтом, курсивом тощо.

Абзацний відступ має становити 1,25 см, вирівнювання основного тексту – по ширині. «Висячих рядків» не допускають.

Цифри не можна відривати від одиниць виміру – їх розміщують на одному рядку. В останньому рядку абзацу не може міститися слово або його частина завдовжки менш ніж п'ять символів, або число, посилання.

Потрібно дотримуватися єдиного стилю оформлення дипломної роботи. Шрифт друку має бути чітким, чорного кольору середньої жирності, щільність тексту – однаковою.

У тексті роботи неприпустимо застосовувати знаки питання й оклику. Друкарські помилки, описки і графічні неточності, які з'явилися в процесі написання дипломної роботи, можна виправляти нанесенням на тому самому місці виправленого тексту (фрагмента рисунка) машинописним (комп'ютерним) способом. Незначні виправлення дозволено робити

за допомогою коригувальної рідини та пасти виключно чорного кольору, при цьому шрифт і щільність уписаного тексту мають бути наближеними до шрифту і щільності основного тексту.

Заголовки структурних частин дипломної роботи – анотації, змісту, вступу, розділів, списку використаної літератури тощо – друкують великими літерами (кегель 14) жирним шрифтом симетрично до тексту, наприклад:

ВСТУП

Від заголовка роблять відступ в один рядок, а потім розміщують заголовок підрозділу. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу жирним шрифтом. Між текстом попереднього підрозділу і заголовком поточного залишають один вільний рядок. Після заголовка підрозділу перед безпосередньо текстом відступ не роблять. Крапку в кінці заголовків не ставлять.

Кожний розділ починають із нової сторінки. Кожний новий підрозділ починають на тій самій сторінці, на якій було закінчено попередній, залишивши відступ в один рядок.

Остання сторінка кожного розділу має бути заповненою текстом не менш ніж на 2/3. У кінці сторінок, які не є останніми в розділі, не можна залишати більше одного вільного рядка. Також не закінчують розділ (підрозділ) таблицею, рисунком, формулою – після них обов'язково слід друкувати текст.

Зміст

Зміст дипломної роботи має містити назви та нумерацію початкових сторінок усіх розділів та підрозділів, зокрема вступу, загальних висновків, списку використаної літератури, додатків тощо. Пункти, якщо їх відокремлюють усередині деяких підрозділів, у змісті не відображають.

У змісті не потрібно виокремлювати кожний додаток, достатньо вказати номер першої сторінки додатків.

Складаючи зміст, аркуш умовно поділяють на два стовпці: у лівому (ширшому) подають нумерацію (якщо вона є) і назви розділів та підрозділів

дипломної роботи, а в правому – відповідно нумерацію початкових сторінок (не слід указувати першу та останню сторінки). Треба уникати подовження назви розділів та підрозділів на правий стовпець.

Під час нумерації початкових сторінок не застосовують позначку «С.» або «Стор.». Після номера сторінки крапку не ставлять.

У змісті не слід виділяти назви розділів, підрозділів або нумерацію їхніх початкових сторінок жирним шрифтом. Можна друкувати назви структурних елементів роботи великими літерами – як у тексті.

Потрібно стежити за тим, щоб назви структурних елементів дипломної роботи в змісті збігалися з назвами цих елементів у тексті роботи.

Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою дипломної роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок дипломної роботи. На титульному аркуші, поданні, анотаціях, змісті, першій сторінці вступу номер сторінки не проставляють.

Номери сторінок починають проставляти з другої сторінки вступу в правому верхньому куті без крапки в кінці, до останньої сторінки додатків включно. Для нумерації сторінок застосовують шрифт Times New Roman, кегль 12.

Перед заголовком розділу ставлять його номер арабською цифрою та крапку. Слово «розділ» не пишуть.

Такі структурні складники дипломної роботи, як подання, анотація, зміст, вступ, висновки, список використаної літератури, не мають порядкового номера.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу має бути крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому самому рядку подають заголовок підрозділу.

Пункти, тобто структурні частини підрозділів із власною нумерацією (наприклад, 1.3.2 – другий пункт третього підрозділу першого розділу) у роботі не виділяють.

Списки

У дипломній роботі під час переліку певних об'єктів, явищ або їхніх властивостей може виникнути потреба використання списків (нумерованих або маркованих). Загальні правила використання списків такі.

1. Якщо позиції списків досить великі (складаються з кількох речень), доцільно використовувати нумерований список. Кожну позицію списку починають з нового рядка з великої літери, у кінці позиції ставлять крапку. Нумерацію подають арабськими цифрами, після номера ставлять крапку. Дужку, що закриває, після номера не ставлять. Якщо позиції списків дуже великі (складаються з кількох абзаців), допускають використання нумерації римськими цифрами або великими літерами української абетки.

2. Якщо логіка роботи потребує здійснення нумерації позицій списків за невеликого обсягу позицій, використовують нумерований список. Нумерацію подають арабськими цифрами або малими літерами української абетки. Після номера ставлять дужку без крапки. Кожну позицію списку починають з нового рядка з малої літери, у кінці позиції ставлять крапку з комою. У кінці останньої позиції ставлять крапку.

3. За потреби використання багаторівневого списку (якщо деякі або всі позиції списку містять «вкладені» списки) доцільно дотримуватися тих самих правил, що й для великих позицій списків (див. п. 1).

4. В усіх інших випадках використовують маркований список. Кожну позицію списку починають з нового рядка з малої літери, у кінці позиції ставлять крапку з комою. У кінці останньої позиції ставлять крапку. Маркер або взагалі не використовують, або як маркер застосовують риску (тире). Не можна використовувати інші типи маркерів (коло, квітку, стрілку тощо).

5. Стиль оформлення списків певного типу (величина відступу, табуляції) має бути однаковим по всій роботі.

Ілюстрації

Ілюстрації (діаграми, схеми, графіки) потрібно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де їх згадано вперше, або на наступній сторінці, якщо після тексту вони не вміщуються. Ілюстрації, розміщені

на окремих сторінках дипломної роботи, включають до загальної нумерації сторінок. Ілюстрацію, розміри якої більші за формат А4, ураховують як одну сторінку і розміщують у відповідних місцях на аркушах формату А3 після згадування в тексті або в додатках.

Ілюстрації довідкового характеру (фотографії, креслення, діаграми, схеми, графіки, карти) розміщують у додатках, обов'язково роблячи на них посилання в тексті.

Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації. На кожну ілюстрацію, наведену в основному тексті роботи або в додатках, дають посилання в тексті.

Усі ілюстрації, незалежно від того, чи є вони графіками, діаграмами, схемами тощо, позначають словом «Рис.» з великої літери та нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації має складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставлять крапку. Номер ілюстрації, її назву і пояснювальні підписи розміщують послідовно виключно під ілюстрацією. Між номером ілюстрації та її назвою ставлять крапку, наприклад: «Рис. 1.2. Класифікація моделей».

Якість ілюстрацій має забезпечувати їхнє чітке та коректне відтворення під час друку або електронного перегляду. Ілюстративний матеріал створюють за допомогою комп'ютерних графічних програм із дотриманням єдиного стилістичного підходу, що відповідає тематиці дипломної роботи. У текстовій частині роботи переважно використовують чорно-білі або монохромні ілюстрації, схеми, креслення та таблиці, що забезпечують зручність сприйняття й узгодженість із загальним оформленням документа. Кольорові зображення, 3D-візуалізації, колажі, дизайн-макети, рендери та інші візуальні матеріали доцільно розміщувати в додатках. Не допускають використання ілюстрацій із надмірно насиченим кольоровим або сірим фоном, який ускладнює відтворення, за винятком випадків, коли це зумовлено особливостями роботи в спеціалізованих програмах (наприклад, Blender, Figma, Adobe Illustrator, AutoCAD тощо) або є невід'ємною частиною дизайнерського рішення. У разі використання спеціалізованого програмного забезпечення є можливим ілюстрування отриманих результатів у форматі екранної копії (скріншота).

Назву ілюстрації розміщують після її номера. Номер і назву ілюстрації слід виділяти жирним шрифтом, розміщуючи симетрично

до тексту. Важливо, щоб стиль оформлення назв усіх ілюстрацій у дипломній роботі був однаковим. Приклад оформлення ілюстрації наведено на рис. 1.

Рис. 1. Приклад оформлення ілюстрації

Назва ілюстрації може містити експлікацію, яку будують так: деталі ілюстрації позначають цифрами, що виносять у підпис, супроводжуючи їх текстом. Треба зазначити, що експлікація не замінює загальної назви ілюстрації, а лише пояснює її.

Ілюстрацію, її назву та експлікацію не можна відривати одне від одного або розривати.

Між текстом та ілюстрацією, між ілюстрацією та її назвою, а також між назвою ілюстрації та наступним текстом слід залишати один вільний рядок.

Таблиці

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. Біля правого поля аркуша, залишивши вільний рядок після тексту, над відповідною назвою таблиці розміщують слово «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці має складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставлять крапку. Після номера таблиці крапку не ставлять, наприклад: «Таблиця 3.2» – друга таблиця третього розділу.

На наступному рядку обов'язково подають назву таблиці, яку друкують симетрично до тексту. Слово «Таблиця» і назву таблиці починають із великої літери. Назву не підкреслюють і крапку в кінці не ставлять. Слово «Таблиця», її номер і назву слід виділяти жирним шрифтом. Важливо, щоб стиль оформлення назв усіх таблиць у дипломній роботі був однаковим.

Під назвою таблиці, не пропускаючи вільного рядка, розміщують власне таблицю. Приклад оформлення таблиці наведено на рис. 2.

Таблиця 1.3	
Основні переваги івент-маркетингу	
Основні переваги	Сутність переваг
Економічний варіант використання бюджету на просування	Масштаб заходів може змінюватися від однієї торгової точки до кількох регіонів країни
Оперативне розроблення заходів та швидке реагування на зміну ринкової ситуації	Проекти івент-маркетингу планують досить оперативно. Вони не залежать від таких факторів, як графік виходу реклами, можливості ефіру, виробництво ролика, погодження з чинним законодавством
Можливість роботи з продуктами, пряму рекламу яких заборонено чи обмежено	Сучасне законодавство обмежує просування, наприклад, алкогольної продукції за допомогою традиційної реклами, до категорії якої не належить івент-маркетинг

Рис. 2. Приклад оформлення таблиці

Таблиця обов'язково має містити головку з назвою стовпців (іноді – рядків). Якщо це зробити неможливо (наприклад, таблиця є матрицею),

краще оформити таблицю як ілюстрацію. Головку таблиці виділяють жирним шрифтом.

Якщо в таблиці подано однорідні дані, одиницю вимірювання таких даних можна виносити до назви таблиці, після коми, наприклад: «Динаміка прибутку івент-агенції у 2021 – 2022 рр., тис. грн». Якщо текст, який повторюють у графах таблиці, складається з одного слова, його можна замінити лапками; якщо з двох або більше слів, то під час першого повторення його замінюють словами «Те саме», а далі – лапками. Ставити лапки замість цифр, марок, знаків, математичних і хімічних символів, які повторюються, не можна. Якщо цифрові або інші дані в якомусь полі таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк. Неприпустимо залишати поля таблиці незаповненими.

Таблицю подають після першого згадування про неї в тексті або, якщо це неможливо, на наступній сторінці. Розміщують таблицю таким чином, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блока роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою.

На всі таблиці дипломної роботи мають бути посилання в тексті.

У разі перенесення таблиці на інший аркуш слово «Таблиця», її номер і назву наводять тільки один раз над першою частиною. Над іншими частинами, розміщеними на наступних сторінках, біля правого поля аркуша пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження табл. 1.2». На останній сторінці, яку займає таблиця, замість «Продовження табл.» пишуть «Закінчення табл.». Слова «Продовження табл.», «Закінчення табл.» і номер таблиці виділяють жирним шрифтом.

Крім того, у разі перенесення таблиці на першій сторінці під головкою таблиці вміщують рядок із порядковими номерами стовпців, а на інших сторінках такий рядок уміщують замість головки.

Неприпустимо залишати на сторінці лише назву або назву та головку таблиці. Таблиці можна переносити на інший аркуш виключно таким чином, щоб на першій та останній сторінці було не менше трьох смислових рядків (без урахування «головки» та рядка з порядковими номерами стовпців). Якщо це неможливо, таблицю не розривають, а переносять на наступну сторінку.

Для таблиць допускають використання шрифту Times New Roman кг. 14, 12 або 10, міжрядковий інтервал – одинарний.

Якщо таблиця займає два повні аркуші або більше, її переносять у додатки.

Розділ або підрозділ не закінчують таблицею – після неї обов'язково розміщують текст.

Формули

Формули в дипломній роботі виконують за допомогою стандартних математичних редакторів Microsoft Office (наприклад, Microsoft Equation 3.0) і нумерують (якщо їх більше однієї) у межах розділу. Формули розташовують симетрично до тексту; безпосередньо після формули ставлять кому, потім подають пояснення. Стиль оформлення усіх формул у роботі має бути однаковим.

Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі, між якими ставлять крапку. Нумери формул пишуть біля правого поля аркуша на рівні відповідної формули в круглих дужках. Між формулою та її номером, а також після номера формули ні в дужках, ні поза дужками крапку не ставлять.

Безпосередньо під формулою треба подавати пояснення всіх значень символів і числових коефіцієнтів, використаних у формулі (зокрема символу, що позначає величину, для розрахунку якої формулу складено), у тій послідовності, у якій їх подано у формулі. Якщо певний символ або числовий коефіцієнт уже було використано в одній із попередніх формул поточного розділу та значення такого символу не змінилося, то подавати його пояснення вдруге не потрібно.

У кінці пояснення після коми вказують одиницю вимірювання пояснюваного показника.

Значення кожного символу і числового коефіцієнта слід подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова «де» з малої літери без двокрапки. У кінці кожного рядка ставлять крапку з комою, а кожне нове пояснення починають із малої літери.

Не допускають розміщення на одному рядку двох різних формул або рівнянь. Рівняння і формули відокремлюють від тексту вільними рядками, тобто вище і нижче кожної формули. Також між власне формулою і поясненням потрібно залишати один вільний рядок.

Невеликі нескладні формули, що не мають самостійного значення, уписують усередині рядків тексту, тобто ніяким чином не виділяють. Якщо рівняння не вміщується в один рядок, його слід перенести після знака рівності (=) або після знаків плюс (+), мінус (-), множення (×)

і ділення (:). Під час перенесення рівняння відповідний знак дублюють на початку наступного рядка. Номер формули вміщують на рівні останнього рядка. Номер формули-дроби подають на рівні основної горизонтальної риски формули. Номер групи формул, розміщених на окремих рядках і об'єднаних фігурною дужкою, ставлять справа від вістря дужки.

Приклад оформлення формули наведено на рис. 3.

$$T_{\text{шт}} = T_o \times \left(1 + \frac{T_{\text{тех}} + T_{\text{вос}}}{100} \right), \quad (3.5)$$

де $T_{\text{шт}}$ – штучний час на виконання операції, хв;
 T_o – основний час на виконання операції, хв;
 $T_{\text{тех}}$ – час на обслуговування робочого місця, хв;
 $T_{\text{вос}}$ – час на відпочинок та особисті справи, хв.

Рис. 3. Приклад оформлення формули

Відповідно до нумерації це п'ята формула третього розділу.

Не допускають застосування трирівневої нумерації ілюстрацій, таблиць і формул, наприклад: «Рис. 2.3.2» або «(3.1.4)».

Посилання

Під час написання дипломної роботи здобувач вищої освіти має обов'язково робити посилання на джерела, матеріали або окремі результати з яких наведено в роботі (теоретичні джерела, довідкові матеріали тощо), а також на таблиці, формули, ілюстрації та додатки роботи.

У теоретичному розділі роботи, під час використання матеріалів, опублікованих іншими авторами, окреме посилання роблять для кожної наведеної закінченої думки, яку в тексті можна виділити абзацом, окремим реченням або цитатою. Наявність у середньому одного-двох посилань на одну сторінку тексту теоретичного розділу, наведення кількох поспіль сторінок тексту з одного джерела свідчать про низьку якість проведення теоретичного дослідження і можуть бути причиною недопущення роботи до захисту.

Якщо використовують відомості, матеріали з підручників, монографій, оглядових статей, інших джерел із великою кількістю сторінок,

тоді в посиланні потрібно точно вказати номери сторінок, ілюстрацій, таблиць, формул із джерела, на які зроблено посилання в дипломній роботі.

Посилання на джерела в тексті слід позначати порядковим номером за списком використаної літератури та виділяти двома квадратними дужками, наприклад: «[5, с. 25–27]» (п'яте за номером джерело в списку використаної літератури, сторінки 25–27) або «... у працях [11; 23; 29] ...». Крапку перед другою дужкою не ставлять. Після дужки крапку ставлять лише в тому разі, якщо це кінець речення. Якщо посилання розміщують у кінці заголовка таблиці або ілюстрації, крапку не ставлять.

Посилання на ілюстрації дипломної роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад: «рис. 1.2», із малої літери.

Посилання на формули вказують порядковим номером формули в дужках, наприклад: «... у формулі (2.1)».

Під час посилання на таблицю слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, з малої літери, наприклад: «... в табл. 1.2».

У повторних посиланнях на таблиці, ілюстрації та формули треба вказувати скорочено слово «дивись», наприклад: «див. табл. 1.3».

Посилання на додатки доцільно застосовувати тоді, коли йдеться про всі матеріали додатка або додаток містить лише одну складову (текст, таблицю, ілюстрацію, формулу тощо). У такому разі використовують слово «додаток» та його номер, наприклад: «Схему процесу проектування дизайн-продукту наведено в додатку А». Якщо посилання роблять на окремий елемент додатка, то слід указувати лише цей елемент, не називаючи номер додатка, наприклад: «... у табл. Б.4 ...» замість «... у табл. Б.4 додатка Б ...».

У посиланнях на ілюстрації, формули, таблиці, додатки відповідні позначення пишуть із малої літери (крім початку речення). Після посилання (номера рисунку, таблиці, додатка, за дужкою формули) крапку не ставлять, за винятком випадків, коли посилання наводять у кінці речення.

Список використаної літератури

Список використаної літератури оформлюють згідно з вимогами ДСТУ 8302:2015 (приклад оформлення можна знайти за посиланням

<http://library.hneu.edu.ua/page/vimogi-do-oformlennya-bibliografichnih-spiskiv-dokumentiv>).

Джерела в списку використаної літератури подають за абеткою (в алфавітному порядку за прізвищами перших авторів або за заголовками, у разі відсутності відомостей про авторів). Спочатку подають джерела українською мовою, потім – іншомовні джерела. Нумерація джерел у списку – наскрізна.

Під час внесення окремих джерел до списку використаної літератури потрібно обов'язково наводити всі вихідні дані: прізвище та ініціали автора (авторів), назву праці, назву міста і назву видавництва (останнє – необов'язково), рік видання, загальну кількість сторінок (для періодичних видань – діапазон сторінок, на яких розміщено статтю, на яку роблять посилання). Крім того, оформлюючи список літератури, слід звертати увагу на такі загальні вимоги:

ініціали і прізвище автора не відривають одне від одного, тобто завжди розміщують на одному рядку; назви та інші реквізити джерел з іноземних мов не перекладають;

скорочення слова «сторінка» («с.») завжди розміщують на одному рядку з відповідним числом;

не допускають наведення в списку літератури номера журналу (газети) як окремої позиції – позицією списку літератури може бути лише стаття;

не рекомендують робити посилання на цілий вебсайт – позицією списку використаної літератури має бути окрема сторінка, яку оформляють як статтю (з певними відмінностями від статті в паперовому виданні). Винятком можуть бути сайти зі статистичною, довідковою інформацією. У разі неодноразового посилання в тексті дипломної роботи на різні сторінки такого сайту його можна оформити як окрему позицію списку використаної літератури;

URL-адресу вебсайту як в основному тексті роботи, так і в списку використаної літератури не можна наводити шрифтом із підкреслюванням;

потрібно чітко дотримуватися вимог до пунктуації та використовуваного шрифту (згідно зі зразком), не замінюючи тире дефісом, роблячи необхідні відступи між структурними елементами позиції списку літератури і знаками пунктуації, застосовуючи курсивний шрифт у ситуаціях, яких вимагає стандарт.

Для формування позицій списку використаної літератури можна використовувати онлайн-генератор посилань <https://www.grafiat.com/uk/blogs/dstu-8302-2015-referencing-generator/>.

Додатки

Додатки оформляють як продовження дипломної роботи безпосередньо після списку використаних джерел у вигляді окремої частини, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті роботи.

Додатки мають починати з титульного аркуша, на якому великими літерами симетрично аркуша надруковано слово «ДОДАТКИ». Кожний додаток також мають починати з титульного аркуша, на якому симетрично до сторінки наведено назву додатка, надруковано малими літерами. Наприклад: «ДОДАТОК А». З іншого рядка – його назва, наприклад: «Аналіз стейкхолдерів проєкту». Слова «ДОДАТКИ», «ДОДАТОК», номер додатка та його назву в лапки не беруть.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад: «Додаток А», «Додаток Б» тощо. Рисунки, таблиці та формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: «рис. Д.2» – другий рисунок додатка Д; (А.1) – перша формула додатка А. В іншому на рисунки, таблиці та формули, розміщені в додатках, поширюють загальні вимоги щодо оформлення. Документи, заповнені з обох боків сторінки, вважають двома сторінками, але номер ставлять лише на першій із них.

Вимоги до оформлення презентацій

Презентація має містити мінімум сім слайдів. До презентації включають графіки, схеми, таблиці та формули, які обов'язково повинні бути в роботі, мають там смислове навантаження та про які повідомлятимуть у доповіді. Слайди розташовують у порядку згадування їх у доповіді під час захисту.

Нумерація ілюстрацій, таблиць і формул у презентації є наскрізною. Ілюстрації, таблиці та формули мають власний однорівневий номер, а не той, що вони мали в роботі, наприклад: «Рис. 1».

Крім презентації, здобувач вищої освіти подає комісії текст або копію опублікованої в науковому журналі статті за темою дипломної роботи. На випускову кафедру попередньо здають надруковану статтю та її електронну версію (якщо її ще не опубліковано).

5. Підготовка дипломних робіт здобувачами вищої освіти

Підготовку дипломних робіт починають після затвердження тематики та призначення керівників.

Роботу з підготовки та написання бакалаврської дипломної роботи здобувачі вищої освіти проводять самостійно відповідно до затвердженого випусковою кафедрою календарного графіка. У процесі роботи здобувач вищої освіти має дотримуватися всіх рекомендацій керівника.

Відповідальність за виконання затверджених планів підготовки дипломної роботи покладають безпосередньо на здобувачів вищої освіти та керівників. У разі невиконання здобувачем вищої освіти зазначеного плану керівник доповідає про це на засіданні кафедри креативного менеджменту і дизайну.

Дипломна робота має відповідати принципам академічної доброчесності та мати унікальність на рівні 70 % і вище (протокол кафедри креативного менеджменту і дизайну № 1 від 01.09.2025 р.). Перевірку дипломних робіт здійснює навчально-методичний відділ із використанням інтернет-сервісу StrikePlagiarism.com.

Після виконання дипломної роботи здобувач вищої освіти отримує всі необхідні підписи в керівника роботи та консультантів.

Закінчену дипломну роботу подають керівникові не пізніше ніж за два тижні до призначеної дати захисту. Після вивчення та в разі схвалення роботи керівник разом із своїм письмовим відгуком повертає роботу здобувачу вищої освіти для проходження процедури нормоконтролю та її подальшого затвердження завідувачем кафедри креативного менеджменту і дизайну. Метою нормоконтролю, який здійснює черговий викладач випускової кафедри, є остаточна перевірка відповідності змісту та оформлення роботи вимогам кафедри. На нормоконтроль, окрім нескріпленої дипломної роботи, здобувач вищої освіти має принести статтю (з електронною версією) або копію опублікованої статті.

Після затвердження завідувачем кафедри креативного менеджменту і дизайну дипломну роботу подають на зовнішню рецензію.

Електронну версію роботи на диску в окремому конверті (файлі) здають на випускову кафедру.

У разі негативного висновку керівника або завідувача випускової кафедри здобувача вищої освіти до захисту дипломної роботи не допускають.

Перед захистом здобувач вищої освіти зобов'язаний ознайомитися з рецензією, проаналізувати її та підготувати відповіді на зауваження.

До захисту не допускають здобувачів вищої освіти, які не виконали навчальну програму та на день подання до захисту дипломної роботи мають академічну заборгованість.

Здобувачі вищої освіти, які не захистили дипломну роботу, не мають права на отримання диплома бакалавра. Таким здобувачам вищої освіти видають довідку про проходження навчання за програмою підготовки бакалавра.

6. Рецензування дипломної роботи

Рецензентами можуть бути провідні спеціалісти, які працюють на підприємствах і в наукових установах, викладачі інших вищих навчальних закладів. Рецензію друкують на фірмовому бланку підприємства (установи) з печаткою. Або рецензія може мати інший формат, затверджений випусковою кафедрою. Зовнішня рецензія містить такі складові частини:

висновки щодо актуальності вибраної теми, практичної значущості виконаної дипломної роботи;

характеристику повноти завдання щодо розкриття теми дипломної роботи, відповідність змісту роботи завданню;

висновки щодо використання в роботі сучасних методів дослідження, методичних підходів до проектної пропозиції згідно з напрямом теми дипломної роботи;

оцінку конкретних пропозицій, рекомендацій проектної пропозиції згідно з напрямом теми дипломної роботи;

оцінку загальних вражень від дипломної роботи (оформлення, стиль і грамотність викладення тощо);

висновок рецензента про відповідність якості виконаної дипломної роботи вимогам до таких робіт, про можливість допущення її до захисту, пропонувану оцінку роботи за стобальною і національною шкалою (у дужках) та про можливість присвоєння здобувачу вищої освіти кваліфікації «бакалавр дизайну».

7. Керівництво дипломними роботами

Із метою своєчасної якісної підготовки бакалаврських дипломних робіт здобувачами вищої освіти наказом ректора університету згідно з поданням кафедри призначають керівників дипломних робіт. Крім того, для консультування з певних питань призначають консультантів – викладачів відповідних кафедр.

Керівництво дипломними роботами здійснюють викладачі вищого рівня кваліфікації кафедри креативного менеджменту і дизайну. Розподіл керівників дипломних бакалаврських робіт за здобувачами вищої освіти затверджують на засіданні кафедри з урахуванням тематики робіт і побажань здобувачів вищої освіти.

Керівник дипломної роботи виконує такі функції:

керує підготовкою дипломної роботи;

контролює виконання графіка навчального процесу здобувачем вищої освіти;

допомагає здобувачу вищої освіти сформулювати кінцеву редакцію теми роботи, вибрати правильний напрям і методи вирішення основних питань;

визначає завдання до дипломної роботи разом зі здобувачем вищої освіти та складає її план;

допомагає в розробленні календарного графіка роботи на весь період підготовки дипломної роботи;

рекомендує необхідні джерела для опрацювання теми роботи: основну літературу, довідкові матеріали тощо;

проводить систематичні, визначені розкладом і призначені за потреби консультації, бесіди;

аналізує та контролює організацію самостійної роботи здобувача вищої освіти;

контролює виконання роботи (частинами та загалом) згідно з розробленим календарним графіком;

здійснює перевірку розділів дипломної роботи і роботи загалом;

допомагає підготувати та опублікувати наукову статтю за матеріалами дипломної роботи.

8. Порядок захисту й оцінювання дипломних робіт

Захист дипломних робіт проводять на відкритому засіданні екзаменаційної комісії. Списки здобувачів вищої освіти, допущених до захисту, подають до екзаменаційної комісії не пізніше ніж за тиждень до захисту. Одночасно організовують ознайомлення членів екзаменаційної комісії з дипломними роботами здобувачів вищої освіти, яких ця комісія заслуховуватиме.

Екзаменаційній комісії перед початком захисту подають такі документи:

зведену відомість про виконання здобувачем вищої освіти навчального плану й отримані ним оцінки;

зовнішню рецензію.

Екзаменаційній комісії можна надати також інші матеріали, що характеризують наукову та практичну цінність виконаної дипломної роботи: друковані статті за темою роботи, документи, які вказують на її практичне застосування тощо.

Процедура захисту дипломної роботи є прилюдною і складається з таких етапів:

короткого повідомлення автора (визначають мету, зміст, наукову та практичну цінність роботи, питання, винесені на захист, і результати дипломної роботи). Рекомендована тривалість доповіді – 5 – 7 хв;

відповідей на запитання членів екзаменаційної комісії та присутніх на захисті;

відповідей на зауваження рецензента;

підбиття підсумків захисту дипломної роботи (оцінюють дипломну роботу кожного здобувача вищої освіти).

На підставі рецензії, результатів захисту дипломної роботи та середнього балу на основі оцінок, отриманих під час навчання, екзаменаційна комісія ухвалює мотивоване рішення щодо кожного здобувача вищої освіти про присвоєння кваліфікації бакалавра.

Рішення про оцінювання знань, виявлених під час підготовки та захисту дипломної роботи, а також про присвоєння здобувачу вищої освіти кваліфікації бакалавра й видачу йому відповідного державного документа ухвалює екзаменаційна комісія на закритому засіданні відкритим

голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, які брали участь у засіданні. За однакової кількості голосів голос голови є вирішальним.

Оцінку за захист дипломної роботи виставляють за 100-бальною накопичувальною системою оцінювання.

Шкалу оцінювання дипломної роботи наведено в табл. 2.

Таблиця 2

Шкала оцінювання дипломної роботи

100-бальна шкала	Умови отримання оцінки
1	2
90 – 100	У роботі наявні всі структурні елементи, тему розкрито повністю, обґрунтовано практичне значення, є практичні рекомендації, дотримано всі формальні вимоги до роботи, висновки та рекомендації засновано на власних результатах дослідження, коректно застосовано методи дослідження. Доповідь є конкретною та логічною, а її презентацію зроблено зі знанням справи й використанням мультимедіа та роздаткового матеріалу. Рецензія є позитивною, може мати несуттєві зауваження. Відповіді на питання членів ЕК є правильними та конкретними. Здобувачем опубліковано або подано до друку наукову статтю за результатами дипломної роботи
82 – 89	У роботі розкрито тему, але наявні окремі незначні недоліки (місцями поверховий аналіз літератури та джерел у теоретичній частині; іноді немає чіткості в запропонованих заходах; недостатньо використано спеціальну літературу або джерельну базу). Доповідь є конкретною та логічною, а її презентацію зроблено зі знанням справи й використанням мультимедіа та роздаткового матеріалу. Рецензія є позитивною, але може містити окремі зауваження. Відповіді на питання членів ЕК є здебільшого правильними та конкретними. Здобувачем опубліковано або подано до друку наукову статтю за результатами дипломної роботи
74 – 81	У роботі розкрито тему, але наявні окремі незначні недоліки (поверховий аналіз літератури та джерел у теоретичній частині; немає чіткості в запропонованих заходах; є певні помилки в аналітичній частині; недостатньо використано літературу та джерельну базу). Доповідь є конкретною та логічною, а її презентацію зроблено зі знанням справи й використанням мультимедіа та роздаткового матеріалу. Рецензія містить окремі зауваження. Відповіді на питання членів ЕК є здебільшого правильними та конкретними, але можуть містити певні неточності

1	2
64 – 73	У роботі загалом розкрито тему, але наявні змістові неточності: нечітко сформульовано мету роботи; теоретичний розділ має характер компіляції (простий переказ фрагментів із літератури та джерел без власного аналізу й узагальнень); немає зіставлення та протиставлення різних поглядів науковців, наведення інформаційних матеріалів (таблиць, графіків, схем) не завжди обґрунтовано; є помилки в аналітичній частині; рекомендації в третьому розділі засновано на непереконливих результатах. Доповідь прочитано за текстом, а роздаткові матеріали та/або мультимедійну презентацію зроблено на задовільному рівні. Рецензія містить суттєві зауваження. Відповіді на питання членів ЕК є здебільшого неправильними та неконкретними
60 – 63	У роботі загалом розкрито тему, але наявні змістові неточності: нечітко сформульовано мету й завдання роботи; теоретичний розділ має характер компіляції (простий переказ фрагментів із літератури та джерел без власного аналізу й узагальнень); немає зіставлення та протиставлення різних поглядів науковців, наведення інформаційних матеріалів (таблиць, графіків, схем) не обґрунтовано; є помилки в аналітичній частині; рекомендації в третьому розділі засновано на непереконливих результатах. Доповідь прочитано за текстом, а роздаткові матеріали та/або мультимедійну презентацію зроблено на незадовільному рівні. Рецензія містить суттєві зауваження. Відповіді на питання членів ЕК є здебільшого неправильними
1 – 59	У роботі немає чітко сформульованої мети; розділи майже не пов'язані між собою; бракує критичного огляду спеціальної літератури; науковий аналіз виконано поверхово (переважає описовість, немає порівнянь, зіставлень, систематизації, узагальнень тощо); аналітичну частину виконано із суттєвими помилками; рекомендації не засновано на конкретних результатах власного дослідження; обґрунтування доказами з джерел відсутнє або неповне. Оформлення роботи не відповідає вимогам та/або немає мультимедійної презентації. Доповідь прочитано за текстом, а роздаткові матеріали виконано на незадовільному рівні. Рецензія містить суттєві зауваження. Відповіді на питання членів ЕК є здебільшого неправильними та неконкретними
0	Роботу було подано із систематичним порушенням термінів навчального графіка; не було своєчасно надано науковому керівникові на перевірку; написано на тему, яку не було затверджено наказом по університету. Робота містить плагіат. Роботу не було виконано самостійно. Структура роботи не відповідає вимогам. Роботу оформлено недбало

Результати захисту дипломних робіт оголошують у день захисту після оформлення протоколів засідання державної екзаменаційної комісії.

Рекомендована література

1. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання : ДСТУ 8302:2015 / Нац. стандарт України. – Вид. офіц. – [Введено вперше ; чинний від 2016-07-01]. – Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. – 17 с. – (Інформація та документація).

2. Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення : ДСТУ 3008:2015 [Електронний ресурс]. – Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2015. – 26 с. – Режим доступу : http://www.knmu.kharkov.ua/attachments/3659_3008-2015.pdf.

3. Кодекс академічної доброчесності Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця [Електронний ресурс]. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2019. – 12 с. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/11/Kodeks-akademichnoyi-dobrochesnosti.pdf>.

4. Основи наукових досліджень [Електронний ресурс] : навч. посіб. / О. М. Сінчук, Т. М. Берідзе, М. Л. Барановська та ін. – Кременчук : ПП Щербатих О. В., 2022. – 196 с. – Режим доступу : <https://ela.kpi.ua/handle/123456789/47228?locale=uk>.

5. Положення про атестацію здобувачів вищої освіти ХНЕУ ім. С. Кузнеця [Електронний ресурс]. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2020. – 18 с. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/1/Polozhennya-pro-atestatsiyu-zdobuvachiv-vyshhoyi-osvity-HNEU.pdf>.

6. Порядок оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти за накопичувальною бально-рейтинговою системою в ХНЕУ ім. С. Кузнеця [Електронний ресурс]. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2020. – 15 с. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/1/Poryadok-otsinyuvannya-rezultativ-navchannya-zdobuvachiv-VO.pdf>.

7. Порядок проведення атестації здобувачів вищої освіти в ХНЕУ ім. С. Кузнеця під час введення воєнного стану в Україні [Електронний ресурс]. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2022. – 10 с. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/05/Poryadok-provedennya-atestatsiyi-v-HNEU-pid-chas-vvedennya-voennogo-stanu-v-Ukrayini.pdf>.

8. Пушкар О. І. Методологія та організація наукових досліджень [Електронний ресурс] : навч. посіб. / О. І. Пушкар. – Харків : ХНЕУ

ім. С. Кузнеця, 2020. – 866 с. – Режим доступу : <http://www.repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/23346>.

9. Регламент перевірки на унікальність академічних текстів здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників ХНЕУ ім. С. Кузнеця навчально-методичним відділом [Електронний ресурс]. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2021. – 14 с. – Режим доступу : <https://www.hneu.edu.ua/wp-content/uploads/1/Reglament-perevirky-na-unikalnist-akademichnyh-tekstiv.pdf>.

10. Рекомендації щодо запобігання академічного плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях, наукових доповідях, статтях тощо) [Електронний ресурс]. – Київ : Міністерство освіти і науки України, 2018. – 15 с. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v8681729-18#Text>.

Додатки

Додаток А

Перелік тем теоретичного розділу дипломної роботи

1. Брендинг громадської ініціативи сталого розвитку.
2. UX/UI дизайн додатка для людей з інвалідністю.
3. Інтерактивна інфографіка для екологічної просвіти.
4. Доповнена реальність у промоції локальних брендів.
5. AI-інструменти для генерації логотипів малого бізнесу.
6. Скетчі й рукописні шрифти в сучасних брендах.
7. Фірмовий стиль з елементами українських орнаментів.
8. Екологічна упаковка з креативним брендуванням.
9. Соціальна реклама з використанням гейміфікації.
10. Інклюзивний шрифт для сліпих користувачів.
11. 3D-графіка в рекламних матеріалах стартапів.
12. Гендерно-нейтральна айдентика громадських організацій.
13. Мультимедійна презентація для науково-популярного проекту.
14. UX-дизайн мобільного додатка громадського обговорення.
15. Інтерактивна вивіска для віртуального магазину.
16. Дизайн афіші та анімації освітнього заходу.
17. Брендинг стартапу: від концепції до айдентики.
18. Рекламні матеріали з VR-елементами.
19. Сторителінг через ілюстрації у соцмережах.
20. Графічний дизайн для цифрового журналу про стиль життя.
21. Ілюстративна інфографіка медичної тематики.
22. Responsive-дизайн сайту громадської організації.
23. Культурно-історичні мотиви в сучасній айдентичі.
24. Гейміфікація вебінару з екологічної освіти.
25. Постер з QR-кодом для локального фестивалю.
26. Інтерактивне цифрове портфоліо художника.
27. Відеографіка для просування екологічного стартапу.
28. Брендбук виробника товарів з переробленого пластику.
29. Мінімалістична упаковка з вторинних матеріалів.

30. Векторні ілюстрації в графічному дизайні косметики.
31. Розроблення постерів із каліграфічними елементами.
32. Айдентика онлайн-платформи мистецтва з VR-галереєю.
33. Мобільна AR-гра для реклами туристичного регіону.
34. Онлайн-відеоурок з брендингу сталих продуктів.
35. Інфографіка для аналізу соціальних мереж.
36. Емпатичний брендинг жіночого стартапу.
37. AI-дизайн у рекламі: етичний підхід.
38. UX-майстерня: поліпшення інтерфейсів мобільних додатків.
39. Комунікація бренда через анімацію.
40. Візуалізація даних у графічній журналістиці.

Зміст

Вступ.....	3
1. Мета і завдання дипломної роботи.....	5
2. Тематика дипломної роботи.....	6
3. Вимоги до структури та змісту дипломної роботи.....	7
Загальні вимоги.....	7
Вимоги до структури роботи.....	8
Вимоги до змісту дипломної роботи.....	10
4. Вимоги до оформлення дипломної роботи.....	18
Загальні вимоги.....	18
Зміст.....	19
Нумерація.....	20
Списки.....	21
Ілюстрації.....	21
Таблиці.....	24
Формули.....	26
Посилання.....	27
Список використаної літератури.....	28
Додатки.....	30
Вимоги до оформлення презентацій.....	30
5. Підготовка дипломних робіт здобувачами вищої освіти.....	31
6. Рецензування дипломної роботи.....	32
7. Керівництво дипломними роботами.....	33
8. Порядок захисту й оцінювання дипломних робіт.....	34
Рекомендована література.....	37
Додатки.....	39

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

**Методичні рекомендації
до виконання дипломної роботи
для здобувачів вищої освіти
спеціальності 022 «Дизайн»
освітньої програми «Бізнес-дизайн»
першого (бакалаврського) рівня**

Самостійне електронне текстове мережеве видання

Укладачі: **Борисенко** Денис Володимирович
Майстренко Ольга Валентинівна

Відповідальний за видання *Т. П. Близнюк*

Редактор *В. О. Дмитрієва*

Коректор *В. О. Дмитрієва*

План 2026 р. Поз. № 110 ЕВ. Обсяг 42 с.

Видавець і виготовлювач – ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 61165, м. Харків, просп. Науки, 9-А

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру

ДК № 4853 від 20.02.2015 р.